

Müller Péter Sziámi

A LELKIISMERETFORDULÁS*

Petrusból hogy lesz Paulus?
Hogy tér meg mindenki időben?
Titoksikkollyal hogy vegyül
kávéillat a szétvert temetőben?

Valahogy úgy, hogy visszarak
ellopott koszorút a sírra
a jégeső leple alatt
egy morzsás ajkú, síró rémalak

Sírrablóból sírgondozó,
sírásóból siratónéember,
csontig ázott, elvert fejét
megkoronázva kőszenvedéssel

Se nő, se férfi, olvatag
lezöttyen, száját törli kábán
a sáros sírkövön marad
egy szobron bámul angyalszárnyakat

...Nem úgy, hogy attól többet ért
kevés, hogy sorsát felderítse
de szájízében feldereng:
nem reggelizett egy halott itt se.

* Nyári számunkban (*Mozgó Világ*, 7–8.) hibásan közöltük a vers címét, ezért most újraközzöljük. A szerzőtől és olvasóinktól elnézést kérünk. A szerk.